

Kapıyı Açma

Senaryo : Zafer YILMAZ / 2002

(Bu senaryo daha çekilmedi. Kullanmak için lütfen senaryo yazarından izin alınız.)

Zafer YILMAZ

Uygulama ve Destek Elemanı

Bilgi İşlem ve İletişim Departmanı

Trakya Döküm San.ve Tic. A.Ş.

B.Karıştıran Mevkii, E-5 Karayolu Üzeri 39750 Lüleburgaz / KIRKLARELİ

Tel: 0288 436 14 05-09 (ext-142)

E-posta : zyilmaz@soyak.com.tr

Adam oturma odasının kalaba koltuklarından kırmızı olan birine bir başına yayılmıştır. Öğleden sonra tembelliği tüm bedeniyle beraber bakışlarını da ağırlaştırmıştır. Sağ göz kapağı kapanacak gibiyken tekrar açılıyor, sol göz kapağı ise dengeyi sağlamak için çökmeye başlıyordu. Göz kapağı terazisinin hareketleri sıklaştıkça yüzü giderek anlamsızlaşıyordu. Kendinden geçmek üzereyken sağ elini koltuğun yanındaki sehpa uzattı. Belirsiz bir gülümseme eşliğinde elini öylece bıraktı. Eli önce yumruk oldu ardından baş parmağı çözüldü ve hemen yandaki kapısı açık yatak odasını işaret etmeye başladı. Diğer elini de yavaşça olduğu kadar bilinçsizce göğsünün ortasına yerleştirerek ideal uyku pozisyonunu aldı.

Beklenmedik bir anda ağzını şapırdattı ama dudaklarını kapamayı unuttu.

O sırada yatak odasında gardırobun aynalı kapısı yavaşça ama gıcırtyla açılmaya başladı. Henüz uykuya dalmış olmasına rağmen bu ses adamı irkiltmeye yetti. Şaşkınlıkla gözlerini açtı. Ne olduğunu tahmin etmeye çalışırken aynalı kapı gürültüyle çarpıldı. Adam hızla ayağa kalkarak yatak odasına yöneldi. Pencereler kapalıydı. Etrafında dönerek diğer oda kapılarına da baktı ama hepsi kapalıydı. Gözü gardırobun aynalı kapısına takıldı. Herhalde hızla çarpıldığı için tekrar ardına dek açılmıştı. Aynada uykulu gözlerini ve korkudan nereye koyacağını bilemediği ellerini gördü.

Ansızın çalan kapı zili tüm vücudunu dehşet içinde sarstı. Koşarak kapıyı açtı. Kapının açılmasıyla yüzü kırmızıya kesmiş bir kadının kollarına atılması bir oldu. Adam hiçte beklenmedik birisiyle karşılaşmışa benzemiyordu. Sımsıkı sardı kadını.

Heyecansız bir ses tonuyla "aşkım, canım benim" sözleri döküldü ağzından. Daha da sıkı sarıldı. Yüzünü buruşturur gibi oldu bir an.

Kadın ağlamaklı bir sesle konuşmaya yeltendi. Ama belki de sıkılmanın etkisiyle hafifçe geçirdi. Konuşabildi en sonunda:

- Kapıyı kilitle, Gürkan ! Ne olursun kapıyı kilitle !
- Tamam sakin ol. Niye korkuyorsunş Peşinde biri mi varş
- Hayır kimse yok. Yapayalnız geldim sana. Bundan sonra senden bıksam da gidemeyeyim diye... Lütfen kapıyı kilitle, lütfen !!!

"Bekle" diyebildi adam. Ayağını sürüyerek kapıya doğru yürürken ayağı halının kenarına takıldı. Hafif sendeledi.

Savurduğu lanet cümlesini kendisi dahi duymadı. Sadece dudakları açılıp kapandı bir iki defa.

Kadının arkası dönüktü bu olan bitene :

- Beni bırakmazsın değil miş Sokağa atmazsın değil miş Beni pencereden de uzak tut...

Tutarsın değil mi, Gürkanş Neyin olmamı istersen o olurum. Karın, annen, kız kardeşin, teyzen, fahişen...

Nerede durmamı istiyorsan orada durayım. Önünde, arkanda, solunda...

Yeter ki bana "git" deme, "yürü" deme. Bırak durayım...

Kapıyı kapatıp dönmüş olan adam kadını arkadan sarmaladı. Çenesini kadının titreyen omzuna sıkıca bastırdı. Kadın hıçkırıklar içinde "bırak durayım" diye yalvarmaya devam ediyordu. Adam bir şeyler mırıldanacak oldu. Yüzüne bir ifade takınması gerekiyordu.

Ağzını açmasıyla aksilik bu ya kadının saçları ağzına girmişti.

Usulca tükürdü saçları. Nihayet döküldü kelimeler:

- Burada dur Gizem. şimdi geliyorum...
- Bırak gideyim! Bırak gideyim... Ne olursun, ne olursun gideyim...

Yatağın iyice ucuna oturmuştu. Henüz geceliği üzerindeydi. Kabustan uyanmış bakışları da bütün çapaklarıyla yüzünde. Karşısında duran yaşlıca kadının ayaklarına kapanır gibi her öne doğru eğilişinde yere düşecek gibi oluyordu.

- Lütfen anne, beni seviyormuş. Gitmeme, ona gitmeme izin ver. Peşimden gelme ama. Bırak gideyim.
- Ama Gizem, kızım, tamam belki...
- Anne boğuluyorum. Soluk almam lazım. Ne olursun bir kere de kapyyy çarpyp gideyim.
- Pişman olacaksın Gizem'cişim. Sonra fayda etmeyecek, yanacaksın.
- Anne ben ne diyorum, beni seviyormuş. Beni...

Gizem sözünü devam ettirecekti ki ayak ucunda terlikler takıldı gözüne. Anne, kızı aniden ayaklarına doğru eşilince irkildi. Geri doğru bir adım attı. O ise ters dönmüş terliğin tekini düzeltmek ve itina ile dışerinin yanına koymak istemişti yalnızca. Yşini bitirince başını kaldırdı. Annesinin yaşlı gözlerine bakty öylece.

- Giyinmem lazım. Anne hemen, şimdi, burada... Giyinmem lazım ! Anne, giyinmem lazım... Beni bu kadar çıplak görmeni istemiyorum.

Gizem aceleyle yorgany syyryp attı bacaklarından.

Hyşymla kalkty ve koşarak çykty odadan. Annenin sesi evin duvarlarına çarpyp yankılanıyordu:

- Kyzym ! Kyzym dur ! Gizem dur ! Aynı hatayı tekrarlama. Kendine yapma bunu.

Gizem koridorda hyzla yürürken kapylardan birinin koluna asyldy. Vazgeçti ve üstelik kapyyy çyplak ayaşyyla tekmeledi.

Yhtiyar adam apartman koridorundan gelen gürültüden rahatsyz olmuştı. Kapy yumruklanyyor ve gittikçe yükselen bir erkek sesi duyuluyordu.

Neler olduğunu mutlaka anlamalyydy. Kapy dürbününe ulaştı sonunda. Orta yaşlarda iyi giyimli bir adam karşı dairenin kapyyny olanca gücüyle yumruklamaktaydy. "Gizem, aç kapyyy !.

Oradasyn biliyorum." diye başyryp duruyordu. Sinirden kypkyrmyzy

olmuştı ama hyzyny alamady ve kapyyy tekmelemeye başlady. Ne olduysa

oldu, birden kapy açylyverdi. Adamyn ayaşy havada kalmyştı. Dengesini yitirdi ve arkasy üstü yere düştü. Gizem kapyyy açmasıyla beraber hemen adamyn üzerine attı kendini.

Elinden tutup kalkmasına yardym etti. Adam doşrulabildi.

şaşkyn bakyşma devam ederken Gizem çabuk bir hamleyle saryldı adama. "Babacyşym" dedi. "Sen mi geldin babacyşymş"

- Benim kyzym. Neden açmadyn kapyyyş

Gizem'in yary çyplak olduğunu görünce sustu.

Gözlerini kaçyrmayy düşündü. Başyny çevirdi saş yanyna.

Toparlanyp elinden gelen en acykly sesiyle "Yyi misinş" diye sordu. Gizem de utanmyştı. Aşyz ucuyyla "Yyidir" deyip çarçabuk geri döndü.

Koşarcasyna odalaryn birine doşru giderken "giyineceşim" diye laf yetiştirdi babasyna. Baba, zafer kazanmyş edasyyla:

- Bekliyorum kyzym. Bekliyorum biricişim. Bizi çok üzdüşünün farkynda mysynş Ama her şey bitti. Hatalaryndan ders almyşsyndyr artyk. Eşyalaryny da topla. Toplan kyzym. Hadi gidelim evimize. Seni bek...

Sözünü bitiremedi. "Toplan" lafyyny duyunca Gizem'in tepesi atmyştı. Fyrtyna gibi dönüp kapyyy babasynyn suratyna çarpty. Hyçkyra hyçkyra ve avazy çyktyşy kadar:

- Ben hiçbir yere gitmiyorum. Satmıyorum aşkımy. Ne olursa olsun! Benim aşkıym filmlerden bile gerçek. Anlayın arıyk. Kanym kadar seviyorum onu. Gelme bir daha baba. Sakın gelme buraya !

Yirmili yaşlardaki genç kaldırymda saşa sola bakynyp yürüyordu. Önünden beyaz bir şeyin geçtişini görür gibi oldu. Ürperdi, ayaşyny nereye koyacaşyny şaşyrđy. Yere kapaklanmamak için, kaldıryma yakyn park etmiş bir otomobile iki eliyle yaslanıverdi. Birden korkunç bir cayırtı koptu. Arabanın alarmı sokaşın gürültüsü içinde kendine yer bulmaya çalışyorddu sanki.

O esnada Gizem de yanında arkadaşı Gaye ile oradan geçiyordu. Gizem bir taraftan arkadaşına laf yetiştirirken, öte yandan da

alışkanlık gereşi yanından geçtişi otomobilin kaç adım tuttuşunu ölçüyordu. Beşinci adımı atacakken ansızın çalmaya başlayan alarm Gizem'in yüreşini aşzına getirdi. Ama olayın aslıny anlayınca beşinci adımıny güvenle attı.

"Ciddi misin sen kızymş" diye sordu Gizem.

Duyduklarına inanamadı. Gaye biraz da şaşırarak yanıtladı:

- Sana yalan borcum mu var benimş. Elbette öyle. Ystersen Gül'e de sorabilirsin. O da yanımıyızdaydı. Hem...

- Demek benden hoşlandışyny söyledi ha ! Benimle makara yapıyorsun değil miş

- Seninle konuşmak imkansız. Gerçekten imkansız. Evet, Gürkan aynen "Gizem çok hoş bir kıyz" dedi !

- Aman Tanrıym ! Gürkan ve ben... Hayallerim gerçek mi oluyor yoksaş

Soyadı ne Gürkan'ın... Biliyor musunş

- Gürkan Durmaz. Niyeş

- Vay ! Gizem Durmaz ahş Yakıştı vallahi.

Gaye önce nasıl tepki vereceşini bilemedi. Gizem'in yüzündeki aşzy kulaklarına varan ifadeyi görünce bastı kahkahayy.

Bunun üzerine Gizem biraz bozulur gibi oldu ama o da koyuverdi. Gülüşerek yürürken kaldırym bitmiş alışveriş merkezinin önüne gelmişlerdi. Gaye biraz kendine gelir gibi olunca:

- Kyzym sen sahiden hastasyn !
- Ne hastasy canym sen de.
- Ne hastasy my var, düpedüz evlilik hastasy. Böyle diyorlar typ dilinde senin gibilere.
- şaka yapyyoruz kyzym. Sen de abarttyn yani.

Alyşveriş merkezine girmeleri için önlerinde sadece bir otomatik açylyr kapy kalmıştı. Nitekim Gaye gülmeye devam ederek açylan kapydan çabuk adymlarla geçti. Ardyna bakmaya da gerek duymady. Gizem peşinden geliyor olmalıydı. Fakat Gizem tam otomatik kapynın önünde dikilip kalmıştı. Önünde durduşu için hala açık bekleyen kapyya baktı. Arkadan gelenler kapydan geçip gidiyorlardı. O gidemedi. Kapyya öylece bakakaldı.

Tatil günümüydü acaba, alışveriş merkezine girenler çykanlar sanki bir ordu gibi görünüyordu. Otomatik kapy neredeyse hiç kapanmyyordu. Arkada üniformaly görevliler yapmacyk gülümsemeleriyle gelenlerin kontrol kabininden geçmelerini saşlyyorlardı. Her girene yumuşak sesli bir "hoşgeldiniz" her çykana da bir "güle güle" hediye etmeyi ihmal etmiyorlardı.

Çykan kalabalısyn arasyndan Gürkan ve Gizem de göründü. Gizem'in elinde bir buket çiçek, Gürkan'da ise içinde yeni bir gelinlik olduşu anlaşılan büyükçe bir kutu vardy. Ykisinin de heyecandan ve sevinçten aşy kulaklaryndaydı. Gizem başyny Gürkan'ın omzuna yaslyyor, Gürkan da karşılyk olarak boşta kalan elini Gizem'in omzuna attyordu. Park yerindeki arabaya varana dek bu olay birkaç defa tekrarlandı.

Gürkan önce gelinlik ambalajyny arabayn bagajyna koydu.

Döndüşünde Gizem elinde çiçekle dikilip duruyordu. Gürkan çabucak ön kapyy açtı ve bekledi. Hala binmedişini görünce Gizem'in yüzüne baktı. Gizem ileride belirsiz bir noktaya doşru bakarken sanki içgüdüyle hareket ediyormuş gibi şöförün yanyndaki koltuşa oturdu.

Gözünü baktışy yerden ayırmadan geriye yaslandı.

Gürkan ile Gizem kymyzy koltuşa yaslanmış televizyon izliyorlardı. Gizem'in dizinde Gürkan'ın saş eli, Gürkan'ın sol kulaşynda Gizem'in baş ve işaret parmaşy donup kalmyşçasyna duruyordu.

Gürkan önce saşa sola kypyrdandy. Koltukta oturmaktan rahatsyz olmuşa benziyordu. Aniden yere, halynyn üzerine kayarak indi. Yüzünü buruşturarak ve yine saşa sola kyvrnarak dengesini buldu. Gizem, Gürkan'yn halynyn üzerine yayylmış haline bakty boş boş. Aklyna bir şey gelmiş gibi gözlerini açyp kapady. Kalkmak için doşruldu sonra vazgeçti. Bir defa daha denedi ve başardy.

Gürkan kypyrdamady bile. Gizem mutfaşa doşru ilerlerken gözleri geride kalmış Gürkan'yn olasy hareketini takip ediyordu.

Ama olmady, Gürkan gözlerini televizyondan ayırmady. Birdenbire Gizem'in dünyasy karardy. Önüne bakmadan adymmlarken mutfaşyn kapysyna toslamyşty. Bir an sendeler gibi oldu ama çabuk toparlandy. Çykan gürültü dahi Gürkan'yn dikkatini çekmeye yetmedi. Çarpmanın şiddeti Gizem'in gözlerinden yaş gelmesine neden olmuştu. Burnunu çekti ve mutfaşyn kapysyny açyp içeri girdi. Önce biraz duralady.

Ne yapmaya geldişini hatyrlamaya çalyşty. Aklyna geldi mi bilinmez ama mutfak dolaplarına doşru birkaç adym atty. Fakat, hepsi o kadar, olduşu yere çöküverdi. Halynyn üzerine ayaklarını uzatty. Başyny öne eşdi bir süre, kaldyrdyşynda sessizce aşılyordu.

Makyaj masasının önünde bir tabure, taburede oturan arkası dönük bir kadın ve aynada Gizem'in endişeli bakışları. Neler olacaşını bir bilebilse bu denli huzursuz olmazdı. En azından maskarayı dudaklarına sürmeye kalkmazdı. Gülümseme esti gözlerine sanki.

Hayır deşildi, sadece bir kaygı hali diğetine bıraktı yerini.

Çekmeceyi açıp bir şey arayacak oldu. Ne aradığını unutmuş olacak, aynen geri itti çekmeceyi. Sersem sersem üzerindeki bluzu ve eteği süzdü. Aynaya dönen gözlerinde aşlayabilecek cesaret yoktu.

Makyaj faslını bitirmiş doğrulurken Gizem'e hala yabancı gelen bir adam kapıyı hızla açıp içeri girdi. Dehşetli bir bakışla yatak odasına buyur etti yabancıyı. Adam kendinden emin, Gizem'in duraklamasına fırsat vermeden "Gelinliđini giy, hadi giy!" dedi.

Anlamamış gibi çattı kaşlarını Gizem. Başını hemen saşındaki makyaj aynasına çevirdi. Kısa bir süre, içi boşalmış yüzüne baktı. Yabancıya dönmeden "Tamam!" sözcüşünü çıkarabildi ağzından. "Bekliyorum" dedi yabancı adam dikilmeye devam ederek. Gizem gelinliği aramak için gardroba yöneldi.

- Af edersiniz, giyinmeliyim.

Başında duvak olduğu halde Gizem yatakta doğruldu. Yaban adam şaşırmişti. Ne olduğunu anlamaya çalışan gözlerini yanındaki kadına doğrulttu. Gizem sıkıntıyla geriye yaslandı. Adam geri çekilmek zorunda kaldı. O da doğrulup yaslandı arkasına. Red edilmiş erkek kırmızısı kan doldu yanaklarına. Çabuk çabuk:

- Hanımefendi, beni buraya siz çağırdınız. Biliyorsunuz bunu...

Niyetiniz benimle oyun oynamak mıydı? Bunun için beni seçmemeliydiniz. Ben sizi hiçbir şey için zorlamadım.

Kendi rızanızla oldu her şey. Zorla sahip olmaya da kalkmadım. İnanın, hiçbir şeyden hiçbir şey anlamadım. Ama bilseydim...

Gizem eliyle sus işareti yaparak :

- Lütfen, susun... Acı, ikimizin yerine konuşuyor zaten.

Yabancı, "nasıl yani?" diye sormaya girişti. Ama sorusunu bitiremeden yatağın yanındaki gardırop kapısı gürültüyle açıldı. Ve Gürkan'ın cansız bedenini halının üzerine kustu. Adam panik halinde yere yüzükoyun uzanmış cesede yöneldi. Gizem ise kaskatı kalmıştı.

SON